

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De verloren schapen

Wat voor achtergrond je ook hebt, of je Joods bent of een heiden, met deze studie willen we laten zien dat er EEN God, EEN lichaam en EEN geloof is. De tijd zal spoedig komen dat Hij ons zal verzamelen als EEN kudde, en dat Hij onze Herder zal zijn.

Omdat we geloven dat dit onderwijs heel erg belangrijk en van levensbelang is, zullen we deze studie op een systematische manier aanpakken. Ons doel is om de Bijbelse geschiedenis en de profetie van Israël te laten zien, die al heel lang over het hoofd is gezien.

Mattheus 15:24

Hij antwoordde en zei: Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen van het huis van Israël.

Er zijn veel verschillende opvattingen over wie of wat Israël is. Veel mensen zullen zeggen dat het een klein landje in het Midden Oosten is. Anderen zullen zeggen dat het een andere naam is voor de Joden. En weer anderen zullen beweren dat het de hedendaagse kerk is. Hoewel er in elk antwoord een kern van waarheid zit, bevat geen van de antwoorden het volledige beeld van het ware Bijbelse Israël, zoals dat in de Schrift wordt beschreven.

Vaak wordt vergeten dat Israël, net als de VS, verdeeld raakte in een Noordelijk en Zuidelijk Koninkrijk. Maar anders dan de VS, werd Israël nooit meer herenigd. In feite werden deze twee koninkrijken na verloop van tijd allebei verbannen uit hun land en in ballingschap weggevoerd. Het Noordelijke Koninkrijk werd naar Syrië gevoerd en het Zuidelijke Koninkrijk naar Babylon. Daarna keerde alleen het Zuidelijke Koninkrijk, tenminste – het merendeel daarvan -, terug naar haar land. In de Schrift wordt het Noordelijke Koninkrijk aangeduid als het “Huis van Israël” en het Zuidelijke Koninkrijk als het “Huis van Juda”. Op een aantal plaatsen wordt “Huis van Israël” of “Huis van Israëel” echter gebruikt voor beide.

Als we in de Schrift lezen over het Huis van Israël en het Huis van Juda gaan we er voor het gemak van uit dat er daarbij altijd wordt verwezen naar alle 12 stammen van Israël. Dat is echter niet altijd het

geval.

In de Schrift wordt vrij duidelijk onderscheid gemaakt in deze verdeling van Israël in twee onafhankelijk eenheden, koninkrijken of naties. De vraag is... Wat hebben wij vandaag de dag aan die informatie? En het antwoord? ... Meer dan je je kunt voorstellen.

Het is van het hoogste belang en fundamenteel dat je deze verdeling van Israël begrijpt. Als je dit namelijk begrijpt legt de Bijbel zichzelf uit en zal je begrip van de Schrift veel dieper gaan dan je je ooit had kunnen voorstellen. Zelfs gelijkenissen, zoals die van de verloren zoon, zullen je dingen laten zien die je al die jaren hebt gemist. En ook het verhaal van de twee stukken hout die een worden in Ezechiël 37 zal een nieuwe betekenis krijgen.

Voordat we aan de hand van de Schrift verder ingaan op de verdeling van Israël kijken we naar een vers uit Jesaja 1;

Jesaja 1:18

Kom nu, laten wij samen een rechtszaak voeren, zegt de HEERE (JHWH). Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw; al waren ze rood als karmozijn, ze zullen worden als witte wol.

Stel jezelf de volgende vraag.... *"Wil ik in discussie met de Schrift of wil ik mijn eigen visie verdedigen?"*

Het is noodzakelijk dat we deze vraag nu beantwoorden:

Ben je bereid om de Schrift te onderzoeken vanuit het perspectief dat een aantal van de dingen die je tot nu toe hebt geloofd verkeerd KUNNEN zijn? Kan je omgaan met de gedachte dat iets waarin je jarenlang hebt geloofd... misschien niet waar is? Dat is moeilijk, in het bijzonder voor voorgangers, maar het is wel belangrijk om er eerlijk mee aan de slag te gaan.

Dus stel jezelf opnieuw de vraag.... *"Wil ik in discussie met de Schrift of wil ik mijn eigen visie verdedigen?"* Jij, alleen jij kunt deze vraag beantwoorden.

Jesaja 1:18

Kom nu, laten wij samen een rechtszaak voeren, zegt de HEERE (JHWH).

In de eerste jaren die in het Nieuw Testament worden beschreven, bestond alleen het Oude Testament. Toen het Nieuwe Testament werd geschreven, was er maar één bron waaruit kon worden geput. Eén bron die hen voorzag van definities en uitleggingen van de verzen die ze aanhaalden. Eén bron die hen voorzag van definities en uitleggingen van de verzen die ze aanhaalden. Eén bron waaraan alles wat geschreven werd kon worden getoetst, het Oude Testament, ze noemden het de *Tenach*.

Net zoals de mensen uit Berea alle woorden van Paulus toetsten aan de Schrift, moeten wij hetzelfde doen met de zaken waarin wij geloven. (Handelingen 17:11)

Om de volledige context van het Nieuwe Testament te kunnen begrijpen hebben we een stevig fundament en begrip nodig, die alleen in het Oude Testament kunnen zijn gegrondvest.

Het Oude Testament doet dienst als routebeschrijving die ons de weg wijst in alles wat nu het Nieuwe

Testament wordt genoemd en in alles wat er nog gaat gebeuren. Als we ons vasthouden aan iets dat niet in overeenstemming is met het Oude Testament, zeggen we dat het Woord van God met zichzelf in strijd is. Dat laat zien dat we ons niet langer houden aan de routebeschrijving maar onze eigen richting bepalen.

Laten we van start gaan met ons onderzoek van de Schrift om eerlijk vast te stellen in hoeverre we de volledige context van de Schrift begrijpen.

Om beter te kunnen begrijpen waarom het voor ons ZO belangrijk is dat we dit onderwerp van de verdeling van Israël begrijpen, gaan we terug naar Abraham, die de “vader van het geloof” wordt genoemd. We beginnen bij Abraham en gaan globaal door de geschiedenis aan de hand van de Schrift om te laten zien hoe we op de plek zijn gekomen waar we ons vandaag de dag bevinden. Daardoor zullen we beter kunnen begrijpen wat ons in de toekomst staat te wachten.

God zei tegen Abraham...

Genesis 22:17-18

...zal Ik u zeker rijk zegenen en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren aan de hemel en als het zand dat aan de oever van de zee is. Uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit hebben. En in uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent.

We zien hier dat de nakomelingen van Abraham zo talrijk zullen zijn als de sterren aan de hemel. Dat is niet zo moeilijk te begrijpen.

Laten we verder gaan en bekijken wat er aan zijn zoon Izak werd beloofd. We moeten hier opmerken dat Izak de tweede zoon van Abraham was, maar dat hij toch de zegen voor de eerstgeborene kreeg...

God zei tegen Izak...

Genesis 26:4-5

Ik zal uw nageslacht zo talrijk maken als de sterren aan de hemel en uw nageslacht al deze landen geven. In uw nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat Abraham Mijn stem gehoorzaamd heeft en Mijn voorschriften, Mijn geboden, Mijn verordeningen en Mijn wetten in acht genomen heeft.

We zien hier dat de belofte die aan Izak werd gegeven bijna dezelfde is die ook aan Abraham werd gegeven. Ook dat is niet moeilijk te begrijpen. We gaan verder met Izaks zoon Jakob. Ook hier moeten we opmerken dat Jakob, net als Izak, de tweede zoon van zijn vader was, die toch de zegen voor de eerstgeborene kreeg...

God zei tegen Jakob...

Genesis 28:13-15

En zie, de HEERE (JHWH) stond boven aan die ladder en zei: Ik ben de HEERE (JHWH), de God van uw vader Abraham en de God van Izak; dit land waarop u ligt te slapen, zal Ik u en uw nageslacht geven. Uw nageslacht zal talrijk zijn als het stof van de aarde en u zult zich uitbreiden

naar het westen, het oosten, het noorden en het zuiden. In u en uw nageslacht zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. En zie, Ik ben met u, Ik zal u beschermen overal waar u heen zult gaan, en Ik zal u terugbrengen in dít land, want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik gedaan heb wat Ik tot u gesproken heb!

We zien hier opnieuw globaal dezelfde belofte die ook aan Abraham werd gegeven. We zien in deze tekst ook dat Jakob in het land Kanaän begon. Hij en al zijn zonen leefden in eerste instantie in Kanaän.

Jakob's naam werd uiteindelijk veranderd in Israël.

Genesis 35:10

God zei toen tegen hem: Uw naam is Jakob, maar uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël zal uw naam zijn; en Hij gaf hem de naam Israël.

De naam 'Israël' betekent "*Hij die strijdt met God*". Niet in die zin dat hij strijdt tégen God, maar in de zin dat hij God dient en helpt.

En het was door de twaalf zonen van Israël dat de belofte die aan hem, aan zijn vader Izak en aan zijn grootvader Abraham was gegeven, gestalte begon te krijgen.

De twaalf zonen van Israël zijn: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Zebulon, Issaschar, Dan, Gad, Aser, Naftali, Jozef en Benjamin.

Vanwege een hongersnood verhuisde Israël zijn hele familie VANUIT het land Kanaän naar het land Gosen, even buiten Egypte.

Daar zegen Israël de zonen van Jozef. Israël verklaart zelfs dat de zonen van Jozef als zijn eigen zonen moeten worden behandeld...

Genesis 48:5

Nu dan, jouw twee zonen, die bij jou in het land Egypte geboren zijn voordat ik bij je in Egypte kwam, zijn van mij; Efraïm en Manasse zijn van mij, net als Ruben en Simeon.

Als de twee jongens worden gezegend, herhaalt de geschiedenis zich in die zin dat de zegen voor de eerstgeborene wordt gegeven aan de tweede zoon, Efraïm en niet aan de eerstgeborene Manasse...

Genesis 48:17-19

Toen Jozef zag dat zijn vader zijn rechterhand op het hoofd van Efraïm legde, was dat kwalijk in zijn ogen. Daarom greep hij de hand van zijn vader om die te verleggen van het hoofd van Efraïm naar het hoofd van Manasse. Jozef zei tegen zijn vader: Niet zó, mijn vader, want dit is de eerstgeborene. Leg uw rechterhand op zijn hoofd. Maar zijn vader weigerde het en zei: Ik weet het, mijn zoon, ik weet het. Ook hij zal tot een volk worden, ook hij zal aanzien krijgen; maar toch zal zijn jongste broer meer aanzien krijgen dan hij, en zijn nageslacht zal tot een grote menigte van volken worden.

En hier wordt het interessant. Israël zei dat Efraïm een 'veelheid van volken' zou worden. Het Hebreeuwse woord voor 'veelheid van volken' is 'melo ha gojim' en dat betekent 'volheid van volken'

Vanuit een Grieks denkkader betekent 'volken' hetzelfde als 'heidenen'. De naam 'heiden' betekent eenvoudigweg 'van de volken' of 'niet van het ENE volk - Israël. Vanuit Gods oogpunt ben je óf Zijn volk (enkelvoud) of je bent uit de volken (meervoud).

Dus, ook al ontving Efraïm de zegen voor de eerstgeborene, toch werd over hem geprofeteerd dat hij een volheid zou worden van hen die niet bij God hoorden. We komen hier later op terug.

Terwijl ze in Egypte woonden, namen de Israëlieten in aantal toe...

Genesis 47:27

Zo woonde Israël in het land Egypte, in de landstreek Gosen. Daar verwierven zij bezit. Zij waren vruchtbaar en werden zeer talrijk.

En nadat Jozef was gestorven vervielen ze tot slavernij...

Exodus 1:8-11

Toen trad er in Egypte een nieuwe koning aan, die Jozef niet gekend had. Hij zei tegen zijn volk: Zie, het volk van de Israëlieten is talrijker en machtiger dan wij. Kom, laten wij er verstandig tegen optreden, anders zal het talrijk worden en, mocht het zijn dat er een oorlog uitbreekt, dan zal het zich ook bij onze vijanden aansluiten, tegen ons strijden en uit het land wegtrekken. En zij stelden daarom opzichters van herendiensten over het volk aan om het door zijn dwangarbeid te onderdrukken. Het bouwde voor de farao voorraadsteden: Pitom en Raämses.

In de rest van het boek Exodus lezen we hoe Jahweh zijn volk bevrijdt uit Egypte door de hand van Mozes en hoe Hij Mozes gebruikt om hen te leiden.

Op dat moment werd de Wet in schriftelijke vorm gegeven aan Zijn volk op de berg Sinai. Zijn volk bestaat dan uit alle twaalf stammen van Israël samen met de vreemdelingen die met hen waren vertrokken om met hen mee te gaan.

Toch rebelleerden ze tegen God en hadden onvoldoende geloof om het beloofde land in bezit te nemen. Daarom werd het hun niet toegestaan om het land te betreden....

Numeri 14:20-23

De HEERE (JHWH) zei: Op uw woord heb Ik hun vergeven. Echter, zo waar Ik leef, de hele aarde zal met de heerlijkheid van de HEERE (JHWH) vervuld worden! Want al de mannen die Mijn heerlijkheid gezien hebben en Mijn tekenen, die Ik in Egypte en in de woestijn gedaan heb, en die Mij nu al tien keer op de proef gesteld hebben en niet naar Mijn stem hebben geluisterd, zij zullen het land dat Ik hun vaders gezworen heb, niet zien! Ja, geen van allen die Mij verworpen hebben, zullen het zien!

Alleen aan de kinderen van die generatie werd toegestaan om het beloofde land binnen te gaan, onder leiding van Jozua. Vlak voordat ze het beloofde land binnengaan, zien we dat God een NIEUW verbond toevoegt aan het verbond dat aan de vorige generatie was gegeven. Wat houdt dat NIEUWE verbond in?

Het verbond dat aan de eerste generatie werd gegeven onder Mozes bevatte niet zozeer de instructies maar de zegeningen en vloeken die zouden voortkomen uit het al dan niet gehoorzaam zijn aan die

instructies. We zien dat dit NIEUWE verbond een uitbreiding is van die zegeningen en vloeken.

Laten we eerst onderzoeken wat Mozes tegen deze volgende generatie zegt...

Deuteronomium 4:7-8

Want welk groot volk is er waar de goden zo dicht bij zijn als de HEERE (JHWH), onze God, bij ons is, altijd als wij tot Hem roepen? En welk groot volk is er dat zulke rechtvaardige verordeningen en bepalingen heeft als heel deze wet, die ik u heden voorhoud?

In hetzelfde hoofdstuk geeft hij een korte samenvatting van het toegevoegde verbond dat aan hen werd gegeven...

Deuteronomium 4:25-27

Als u kinderen en kleinkinderen verwekt zult hebben en in het land oud geworden zult zijn en verderfelijk zult handelen, als u een beeld zult maken, de afbeelding van enig ding, en doen wat slecht is in de ogen van de HEERE (JHWH), uw God, om Hem tot toorn te verwekken, dan roep ik heden de hemel* en de aarde tot getuige tegen u, dat u zeker al snel zult verdwijnen uit het land waarvoor u de Jordaan oversteekt om het in bezit te nemen. U zult uw dagen daarin niet verlengen, maar zeker weggevaagd worden. De HEERE (JHWH) zal u dan overal verspreiden onder de volken. U zult met slechts weinig mensen overblijven onder de heidenen naar wie de HEERE (JHWH) u voeren zal. (Hemel en aarde * zie Mattheus 5:18)

Aan het einde van Deuteronomium zien we dat hij hen een ander perspectief voorhoudt, de zegeningen...

Deuteronomium 28:1-2

En het zal gebeuren, als u de stem van de HEERE (JHWH), uw God, nauwgezet gehoorzaam bent, door al Zijn geboden, die ik u heden gebied, nauwlettend in acht te nemen, dat de HEERE (JHWH), uw God, u dan een plaats zal geven hoog boven alle volken van de aarde. En al deze zegeningen zullen over u komen en u bereiken, wanneer u de stem van de HEERE (JHWH), uw God, gehoorzaam bent:

Dan, nadat hij de zegeningen uitspreekt die volgen op gehoorzaamheid, spreekt hij vloeken uit die voort zullen komen uit ongehoorzaamheid...

Deuteronomium 28:15

Daarentegen zal het gebeuren, als u de stem van de HEERE (JHWH), uw God, niet gehoorzaam bent door al Zijn geboden en Zijn verordeningen, die ik u heden gebied, nauwlettend te houden, dat al deze vervloekingen over u zullen komen en u zullen treffen:

Nadat hij de vloeken heeft uitgelegd, legt hij uit hoe dit voor hen een toegevoegd verbond is...

Deuteronomium 29:1

Dit zijn de woorden van het verbond dat de HEERE (JHWH) Mozes geboden heeft met de Israëlieten te sluiten, in het land Moab, naast het verbond dat Hij met hen gesloten had bij de Horeb.

We zien dus dat dit een verbond was dat werd toegevoegd aan het vorige verbond. Het vorige verbond werd daardoor niet weggedaan, maar er werd een NIEUW aan toegevoegd.

Als een van de vloeken in dit nieuwe verbond zien we dat de Vader verklaart dat Hij Zijn volk letterlijk zal verspreiden onder de volken als ze ervoor kiezen om ongehoorzaam te zijn...

We lezen het nog een keer...

Deuteronomium 4:27

De HEERE (JHWH) zal u dan overal verspreiden onder de volken. U zult met slechts weinig mensen overblijven onder de heidenen naar wie de HEERE (JHWH) u voeren zal.

Deuteronomium 28:36-37

De HEERE (JHWH) zal u en de koning die u over uzelf aangesteld hebt, naar een volk brengen dat u zelf niet kende, en ook uw vaders niet. Daar zult u andere goden dienen, hout en steen. U zult een verschrikking, een spreekwoord en een voorwerp van spot zijn onder al de volken waar de HEERE (JHWH) u naartoe voeren zal.

Maar Hij voegt daar meteen aan toe wat er zal gebeuren als ze ervoor kiezen om naar Zijn wegen terug te keren ...

Deuteronomium 30:1-5

Het zal gebeuren, wanneer al deze dingen, de zegen en de vervloeking die ik u voorgehouden heb, over u komen, dat u het weer ter harte zult nemen onder alle volken waarheen de HEERE (JHWH), uw God, u verdreven heeft. En u zult zich bekeren tot de HEERE (JHWH), uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn, u en uw kinderen, met heel uw hart en met heel uw ziel, overeenkomstig alles wat ik u heden gebied. Dan zal de HEERE (JHWH), uw God, een omkeer brengen in uw gevangenschap en Zich over u ontfermen. Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken waarheen de HEERE (JHWH), uw God, u verspreid had. Al bevonden uw verdrevenen zich aan het einde van de hemel, toch zal de HEERE (JHWH), uw God, u vandaar bijeenbrengen en u vandaar weghalen. En de HEERE (JHWH), uw God, zal u naar het land brengen dat uw vaders in bezit hadden, en u zult het weer in bezit nemen; en Hij zal u goeddoen en u talrijker maken dan uw vaders.

We gaan hier later dieper op in.

Er wordt door sommigen beweerd dat het verbond – met opzet- te moeilijk was gemaakt om te volgen. Kan dat waar zijn? Was het onmogelijk om deze geboden na te volgen in volledige gehoorzaamheid? Natuurlijk niet!

Deuteronomium 30:11-14

Want dit gebod, dat ik u heden gebied, **is niet te moeilijk voor u** en het is niet ver weg. Het is niet in de hemel, zodat u zou kunnen zeggen: Wie zal voor ons naar de hemel opstijgen om het voor ons te halen en ons te laten horen, zodat wij het kunnen doen? Het is ook niet aan de overzijde van de zee, zodat u zou kunnen zeggen: Wie zal voor ons oversteken naar de overzijde van de zee om het voor ons te halen en het ons te laten horen, zodat wij het kunnen doen? Want dit woord is heel dicht bij u, in uw mond en in uw hart, om het te doen.

Deze verzen worden door Paulus aangehaald in Romeinen 9. Wil je verder studeren op deze verzen, dan verwijzen we je graag door naar onze studie ‘[Het Zondaarsgebed](#)’ op www.119ministries.nl

Aan wie wordt het nieuwe verbond volgens deze tekst gegeven?

Deuteronomium 29:14-15

En niet alleen met u sluit ik dit verbond en deze vervloeking, maar met hem die hier heden bij ons staat voor het aangezicht van de HEERE (JHWH), onze God, en met hem die hier heden niet bij ons is.

Dit verbond werd dus niet alleen gesloten met die generatie, maar met ALLE generaties die na hen nog zouden komen.

Nadat ze dit toegevoegde verbond hadden ontvangen, begonnen de Israëlieten het land Kanaän opnieuw in te nemen en uiteindelijk wensten ze een koning te hebben.

Saul was hun eerste koning.

Daarna kwamen David en Salomo.

We merken hierbij op dat alle twaalf stammen plus de vreemdelingen (of heidenen) die zich bij hen hadden gevoegd, door elke van deze drie koningen werden geregeerd.

Maar toen ging Salomo het volk Israël voor in het dienen van andere goden. Vergeet niet dat God had gezegd dat Hij hen zou verstrooien onder de volken als ze zich niet aan Zijn instructies hielden. Dus nadat Salomo was gestorven, gaf God tien stammen van Israël aan Salomo’s dienaar Jerobeam.

Daarmee werd een begin gemaakt met de verstrooiing van Israël onder de volken.

1 Koningen 11:31-33

Hij zei tegen Jerobeam: Neem er tien stukken van voor uzelf. Want zo zegt de HEERE (JHWH), de God van Israël: Zie, Ik ga het Koninkrijk uit de hand van Salomo losscheuren en Ik zal u tien stammen geven. Maar één stam zal voor hem zijn, omwille van Mijn dienaar David en omwille van Jeruzalem, de stad die Ik uit alle stammen van Israël heb verkozen, omdat zij Mij hebben verlaten en zich neergebogen hebben voor Astoreth, de god van de Sidoniërs, voor Kamos, de god van de Moabieten, en voor Milkom, de god van de Ammonieten, en niet in Mijn wegen gegaan zijn door te doen wat juist is in Mijn ogen en Mijn verordeningen en bepalingen te houden, zoals zijn vader David.

Jerobeam kreeg dus tien stammen van Israël. Het is opmerkelijk dat Jerobeam zelf afkomstig was uit de stam Efraïm....

1 Koningen 11:26

Ook Jerobeam, de zoon van Nebat, een Efrathiet uit Zereda, een dienaar van Salomo – de naam van zijn moeder was Zerua, een weduwe – kwam in opstand tegen de koning.

Een aantal verzen verderop lezen we dat hij de leiding had over de werkkrachten van het huis van Jozef.

We moeten niet vergeten dat Efraïm, de zoon van Jozef, de belofte kreeg dat hij een volheid van volken zou worden...de heidenen. Een volheid van hen die NIET bij Gods volk horen. We zien hier dus dat de profetie die was uitgesproken over Efraïm gestalte begint te krijgen.

Op dit punt wordt Israël onderverdeeld in twee eenheden. Een Noordelijk en een Zuidelijk Koninkrijk: Het Noordelijke Koninkrijk – de tien stammen die zich onder Jerobeam afsplitsten, en die in de Schrift “Huis van Israël”, “Huis van Jozef” of “Efraïm” worden genoemd.

En

Het Zuidelijke Koninkrijk, bestaande uit Juda en Benjamin – waarvan Benjamin uiteindelijk opging in Juda, in de Schrift “Huis van Juda” genoemd.

Het Noordelijke Koninkrijk wees Samaria aan als hoofdstad. En meer dan 200 jaar deed het Noordelijke Koninkrijk in de ogen van God precies hetzelfde wat ook Salomo had gedaan; Ze waren ongehoorzaam aan Gods instructies en liepen andere goden na. Er kwam een moment dat God hen niet langer Zijn volk noemde...

Hosea 1:9

En Hij zei: Geef hem de naam Lo-Ammi, want u bent niet Mijn volk en Ik zal er voor u niet zijn.

In 721 v.Chr. liet God toe dat Assyrië de stad Samaria overwon en werd het Noordelijke Koninkrijk in ballingschap gevoerd naar Assyrië.

2 Koningen 17:6

In het negende jaar van Hosea nam de koning van Assyrië Samaria in en voerde Israël weg naar Assyrië. Hij liet hen wonen in Halah en in Habor, aan de rivier Gozan en in de steden van Medië.

De koning van Assyrië bracht toen een vreemd volk in het land van Samaria. Later stuurde hij een priester terug om hen de wegen van God te leren.

2 Koningen 17:28-34

Toen kwam een van de priesters die men uit Samaria weggevoerd had, en deze ging in Bethel wonen. Hij leerde hun hoe zij de HEERE (JHWH) moesten vrezen. Maar ieder volk bleef zijn eigen goden maken; zij plaatsten die in de huizen op de offerhoogten die de Samaritanen gemaakt hadden, ieder volk in hun steden, waar zij woonden. De mensen uit Babel maakten Sukkoth Benoth, de mensen uit Chuta maakten Nergal, de mensen uit Hamath maakten Asima, en de Avvieten maakten Nibha en Tartak. De mensen van Sefarvaïm verbrandden hun zonen met vuur voor Adrammelech en Anammelech, de goden van Sefarvaïm. Daarnaast vreesden zij de HEERE (JHWH), en stelden voor zichzelf uit hun geledingen priesters aan voor de offerhoogten, die voor hen dienst deden in de huizen op de offerhoogten. Zij vreesden de HEERE (JHWH) maar dienden ook hun goden, overeenkomstig de handelwijze van de volken waaruit men hen weggevoerd had. Tot op deze dag toe doen zij overeenkomstig de vroegere handelwijze. Zij vrezen de HEERE (JHWH) niet en zij handelen niet naar hun verordeningen, naar hun

bepalingen, naar de wet en naar het gebod dat de HEERE (JHWH) geboden heeft aan de kinderen van Jakob, die Hij de naam Israël gaf.

God had Israël gewaarschuwd, net voordat ze de Jordaan overstaken, dat dit zou gebeuren als ze niet gehoorzaam zouden zijn. Maar ze negeerden het verbond van God waarin het volgende stond...

Deuteronomium 28:36-37

De HEERE (JHWH) zal u en de koning die u over uzelf aangesteld hebt, naar een volk brengen dat u zelf niet kende, en ook uw vaders niet. Daar zult u andere goden dienen, hout en steen.

En we zien dat vanaf 721 v.Chr. de Schrift uit Deuteronomium in vervulling gaat als het volk Israël niet langer één volk is maar opgaat in de volken. Jesaja zei het als volgt...

Jesaja 7:8

Want het hoofd van Syrië is Damascus, en het hoofd van Damascus is Rezin. En binnen vijftig jaar zal Efraïm verpletterd worden en niet meer als volk bestaan.

Ze waren niet langer een volk. Ze waren niet langer Gods volk.

Door het Noordelijke Koninkrijk weg te sturen naar Assyrië, verklaarde God door monde van Jeremia dat Hij haar had gescheiden.

Jeremia 3:8

Maar Ik zag, toen Ik vanwege alles waarin het afvallige Israël overspel had gepleegd, haar weggestuurd had en haar een echtscheidingsbrief gegeven had, ...

Laten we niet vergeten dat God van de tien stammen die het Noordelijk Koninkrijk vormden scheidde omdat ze hun harten hadden verhard en Gods Wet ongehoorzaam waren door andere goden na te lopen. Als gevolg van deze scheiding werden ze niet langer tot het ware Israël – Zijn volk - gerekend. En vanwege het feit dat ze niet langer tot zijn volk worden gerekend zien we in het Nieuwe Testament, en ook vandaag de dag, dat als men spreekt over heel Israël, er eigenlijk alleen wordt gesproken over het Zuidelijke Koninkrijk van Juda. Het Noordelijke Koninkrijk hoorde niet langer bij Israël. Alleen het Zuidelijke Koninkrijk van Juda mocht die naam nog dragen.

En door dit alles heen zien we dat de profetie, die 1100 jaar eerder door Jacob zelf was uitgesproken over Jozef's zoon Efraïm, in vervulling ging.

Genesis 48:19

Maar zijn vader weigerde het en zei: Ik weet het, mijn zoon, ik weet het. Ook hij zal tot een volk worden, ook hij zal aanzien krijgen; maar toch zal zijn jongste broer meer aanzien krijgen dan hij, en zijn nageslacht zal tot een grote menigte van volken worden.

Je zou denken dat Juda, die alle onrust in het Noordelijke Koninkrijk had meegemaakt niet in dezelfde valkuil zou stappen. Maar dat deden ze toch. We lezen dat in het laatste deel van Jeremia 3:8 ...

Jeremia 3:8

Maar Ik zag, toen Ik vanwege alles waarin het afvallige Israël overspel had gepleegd, haar

weggestuurd had en haar een echtscheidingsbrief gegeven had, dat Juda, haar trouweloze zuster, niet bevreesd werd. Zij ging zelf ook hoererij bedrijven.

2 Koningen 17:18-19

De HEERE (JHWH) was zeer toornig op Israël, zodat Hij hen wegdeed van Zijn aangezicht. Er bleef niets over dan alleen de stam van Juda. Maar zelfs Juda nam de geboden van de HEERE (JHWH), hun God, niet in acht: zij wandelden overeenkomstig de verordeningen van Israël, die zij gemaakt hadden.

Omdat het Koninkrijk van Juda hun lesje niet had geleerd van het Noordelijke Koninkrijk, duurde het niet lang voordat ook zij in ballingschap werden weggevoerd. Zij werden echter meegenomen naar Babylon...

2 Koningen 20:17

Zie, er komen dagen dat alles wat er in uw huis is en wat uw vaders tot op deze dag hebben opgeslagen, naar Babel zal worden weggevoerd. Er zal niets overblijven, zegt de HEERE (JHWH).

2 Koningen 24:20

Want het gebeurde, vanwege de toorn van de HEERE (JHWH) tegen Jeruzalem en tegen Juda, dat Hij hen verwierp van voor Zijn aangezicht.

Jeruzalem en de eerste tempel werden dus verwoest en het volk van Juda werd in ballingschap weggevoerd naar Babylon rond 586 v.Chr. In de Schrift lezen we dat ze daar 70 jaren zullen blijven.

Daniel 9:2

in het eerste jaar van zijn regering, merkte ik, Daniël, in de boeken het aantal jaren op waarover het woord van de HEERE (JHWH) tot de profeet Jeremia gekomen was: zeventig jaar zouden na de verwoesting van Jeruzalem voorbij moeten gaan.

Jeremia 29:10

Want zo zegt de HEERE (JHWH): Voorzeker, pas wanneer zeventig jaren in Babel voorbij zijn, zal Ik naar u omzien en over u Mijn goede woord gestand doen, door u terug te brengen naar deze plaats.

We zien dat ze 70 jaar later inderdaad terugkeren; we lezen daarover in de boeken Nehemia en Ezra. Pas op dit punt ontmoeten we een aantal van de volken die de koning van Assyrië naar Samaria had gestuurd om daar te wonen...

Ezra 4:1-3

Toen de tegenstanders van Juda en Benjamin hadden gehoord dat de ballingen een tempel bouwden voor de HEERE (JHWH), de God van Israël, kwamen zij naar Zerubbabel toe en naar de familiehoofden en zeiden tegen hen: Laten wij samen met u bouwen, want zoals u zoeken ook wij uw God. En aan Hem offeren wij sinds de dagen van Esar-Haddon, de koning van Assyrië, die ons hierheen heeft laten trekken. Maar Zerubbabel en Jesua en de overige familiehoofden van Israël zeiden tegen hen: Het is niet aan u en aan ons om samen een huis voor onze God te

bouwen, want wíj alleen zullen het bouwen voor de HEERE (JHWH), de God van Israël, zoals koning Kores, de koning van Perzië, ons geboden heeft.

Dit waren de voorouders van de Samaritanen die in de dagen van Jesjoea leefden. Dit werpt misschien wat licht op de reden waarom de Joden in de dagen van Jesjoea niet zo veel op hadden met de mensen uit Samaria.

Enkel en alleen omdat het Zuidelijke Koninkrijk terugkeerde naar het land zijn er vandaag de dag Joden in het land Israël. De naam “Jood” werd gebruikelijk voor degenen van het Huis van Juda die in het land van Juda leefden, dat we later kennen als Judea. Dus als een constructie van de naam van een stam en de naam van het land waar ze woonden werden de inwoners dus “Joden” genoemd. Het Noordelijke Koninkrijk, ofwel het 'huis van Israël' werden geen Joden genoemd.

Toen Juda terugkeerde naar hun land was het volk vastberaden om terug te keren naar Gods wegen zoals ze die vonden in Zijn Wet. Juda voegde echter “barrières” en “hekken” toe aan de Wet om die niet te overtreden. Ze deden dat omdat ze persé niet wilden dat Gods Wet werd overtreden, daarom maakten ze extra geboden rondom Gods geboden om er zeker van te zijn dat ze zelfs niet in de buurt van het overtreden van die Wet zouden komen.

In feite wordt daar een begin mee gemaakt ten tijde van de terugkeer van Juda in het boek Nehemia.

Nehemia 13:15-19

In die dagen zag ik in Juda mensen die op de sabbat de wijnpersen aan het treden waren en die hopen graan brachten en die op ezels laadden, en ook wijn, druiven en vijgen en allerlei andere lasten. Zij brachten die naar Jeruzalem op de sabbatdag. Op de dag dat zij dat voedsel gingen verkopen, waarschuwde ik hen. Ook woonden er Tyriërs, die vis aanvoerden en allerlei koopwaar, die zij op de sabbat aan de Judeeërs en in Jeruzalem verkochten. Toen riep ik de edelen van Juda ter verantwoording en zei tegen hen: Wat is dit voor een wandaad die u verricht, waardoor u de sabbatdag ontheiligt? Deden uw vaders niet evenzo? En vervolgens bracht onze God al dit kwaad over ons en over deze stad. En u voegt nog eens toe aan de brandende toorn over Israël door de sabbat te ontheiligen! Het gebeurde, toen de poorten van Jeruzalem hun schaduwen afwierpen, vóór de sabbat, dat ik zei dat de deuren gesloten moesten worden, en ik zei dat zij ze niet mochten openen tot na de sabbat. Ik plaatste een aantal van mijn knechten bij de poorten, zodat er geen last zou binnenkomen op de sabbatdag.

We zien dat Nehemia het bevel geeft om de poorten te sluiten zodat niemand iets kan verkopen op de marktplaatsen in de stad. Was dat slecht? Natuurlijk niet! Maar ze hadden gewoon moeten gehoorzamen. Het zou niet nodig moeten zijn geweest om iets te doen om ongehoorzaamheid te voorkomen. Echter, deze mentaliteit nam een steeds grotere plaats in. Niet alleen werden er meer hekken gebouwd om te voorkomen dat Gods Wet werd overtreden, maar deze hekken werden zelfs gelijkgesteld AAN Gods Wet. Daarmee werden menselijke wetten dus gelijkgesteld aan die van God of zelfs daar boven geplaatst. We weten dat een aantal rabbijnen hun eigen voorschriften in de Talmoed, die haar oorsprong vindt in de “mondelijke leer” van de Joden, hoger achten dan Gods geboden. Overweeg het volgende eens...

“Mijn zoon! Wees met rabbinale instellingen voorzichtiger dan met Torah.... De Torah bevat verboden... Maar een ieder die een rabbinale instelling overtreedt, verdient de dood”

(Babylonische Talmoed, Eruvin, 21b)

En

“Als er 1000 profeten zijn, die allemaal even groot zijn als Elia en Elisa, die een bepaalde uitleg geven, en 1001 rabbijnen, die een andere mening hebben dan die 1000 profeten, dan stond Elohim ons niet toe om van de profeten te leren, maar slechts van de rabbijnen die immers mannen van logica en rede zijn.”
- Rambam's Introductie in de Misjna.

Dus datgene wat begon met een goed motief en bedoeld was om Gods Wet niet te overtreden, werd tot ongehoorzaamheid aan Gods Wet.

Vergelijk het volgens eens...

Deuteronomium 4:2

U mag aan het woord dat ik u gebied, niets toevoegen en er ook niets van afdoen, opdat u de geboden van de HEERE (JHWH), uw God, die ik u gebied, in acht neemt.

En

Deuteronomium 12:32

Dit alles wat ik u gebied, moet u nauwlettend in acht nemen. U mag er niets aan toevoegen en er ook niets van afdoen.

Dus, hoewel Juda Gods Wet onderhield, in tegenstelling tot het Noordelijke Koninkrijk, vonden ze hun eigen wet uiteindelijk even belangrijk of zelfs belangrijker. Dat was de zonde waarop Jesjoea de Farizeeën aansprak.

Marcus 7:8-9

Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, zoals het wassen van kannen en bekers; en veel andere dergelijke dingen doet u. En Hij zei tegen hen: U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden.

Marcus 7:13

En zo maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u. (zie ook Mattheus 23:1,2)

Dus hoewel Juda terugkeerde, voegden ze al gauw hun eigen wetten toe om die te volgen, die later, zoals we al noemden, bekend werden als de “Talmoed”.

Dus hoewel Juda terugkeerde, was hun hart niet naar het Woord van Jahweh, maar naar de tradities van mensen.

Jeremia 3:10

Zelfs in dit alles heeft haar trouweloze zuster Juda zich niet tot Mij bekeerd met heel haar hart, maar slechts in schijn, spreekt de HEERE (JHWH).

Schijn. Het is een poging om iets dat niet het geval is waar te laten lijken.

Het Noordelijke Koninkrijk keerde echter nooit terug. Esar Haddon, de koning van Assyrië, voltooide wat zijn voorganger was begonnen toen hij het Noordelijke Koninkrijk in ballingschap wegvoerde. Hierna werd het Noordelijke Koninkrijk zelden of nooit meer als een eenheid erkend in de Schrift. Dat komt omdat ze verstrooid raakten en nooit terugkeerden naar Samaria – zoals het Zuidelijke Koninkrijk terugkeerde naar het land Juda. Waar zijn die stammen dan naar toe gegaan? Dat weet niemand echt. Zonder twijfel is een aantal personen teruggekeerd naar hun oorspronkelijke land, maar als een eenheid raakten ze echt verloren, ten minste vanuit menselijk oogpunt.

In de tijd waarin het Nieuwe Testament werd geschreven waren nog niet alle nakomelingen van de noordelijke tien stammen verloren. Uiteindelijk raakten ze echter verstrooid en gingen ze op in de volken. Vanuit menselijk oogpunt raakten ze verloren. In de Schrift wordt profetisch naar hen verwezen met een nieuwe naam...

Jeremia 50:6

Mijn volk – het waren **verloren schapen**. Hun herders hadden hen misleid, hen naar de bergen geleid. Zij gingen van berg naar heuvel. Zij vergaten hun rustplaats.

Ezechiël 34:6

Mijn **schapen** dwalen rond op alle bergen en op elke hoge heuvel. Over heel het aardoppervlak zijn Mijn **schapen** verspreid. Er is niemand die naar ze vraagt, en niemand die ze zoekt.

Ezechiël 34:11-12

Want zo zegt de HEERE (JHWH): Zie, Ik zal Zelf naar Mijn **schapen** vragen en naar ze op zoek gaan. Zoals een herder op zoek gaat naar zijn **kudde** op de dag dat hij te midden van zijn **verspreide schapen** is, zo zal Ik op zoek gaan naar Mijn **schapen**. Ik zal ze redden uit alle plaatsen waarheen ze **verspreid** zijn op de dag van donkere wolken.

Hier zien we het begin van een kwestie die begrepen moet worden. God zegt dat Hij de schapen zal redden die verspreid zijn. Maar, hoe zal dat gebeuren?

God zei in Jeremia dat Hij was gescheiden van Israël. Het Noordelijke Koninkrijk.

We lezen het nog eens...

Jeremia 3:8

... toen Ik vanwege alles waarin het afvallige Israël overspel had gepleegd, haar weggestuurd had en haar een echtscheidingsbrief gegeven had...

Velen zullen hier geen belang aan hechten, maar laten we kijken wat Gods eigen Wet zegt over iemand die van zijn vrouw scheidt en wat er wordt gezegd over hertrouwen met haar.

Deuteronomium 24:4

dan mag haar eerste man, die haar heeft weggestuurd, haar niet terugnemen om hem tot vrouw te zijn, nu zij onrein geworden is; want dat is voor het aangezicht van JHWH een gruwel.

Gods eigen Wet verbiedt Hem om te hertrouwen met degene van wie Hij is gescheiden. Is hier dan

sprake van een ‘Doe wat ik zeg, niet wat ik doe’- situatie? Natuurlijk niet. Zonde wordt gedefinieerd als het overtreden van de Wet van God (1 Joh 3:4). En we weten dat Jahweh niet zondigt.

We weten immers dat het Noordelijke Koninkrijk zich inderdaad verontreinigde...

Ezechiël 20:43

Daar zult u dan denken aan uw wegen en aan al uw daden waarmee u uzelf verontreinigd hebt. U zult van uzelf walgen vanwege al uw slechte daden, die u gedaan hebt.

Het feit dat ze niet direct terugkeerden naar Jahweh laat zien dat ze verdergingen met hun rebellie en overspel met andere goden.

Hosea 4:17

Efraïm is verknocht aan de afgoden; laat hem met rust!

Hosea 5:11

Efraïm is onderdrukt, zijn recht verbroken, want hij heeft het zo gewild: hij heeft gewandeld overeenkomstig het gebod.

Efraïm was niet van plan om terug te keren maar bleef achter de afgoden aanlopen.

Hosea 6:10

In het huis van Israël zie Ik afschuwelijke dingen: daar is de hoerij van Efraïm, Israël heeft zich verontreinigd.

Alleen al in dit vers zien we dat Efraïm zich heeft verontreinigd en dus volgens Deuteronomium 24 niet kan terugkeren.

Weet je nog dat er in Deuteronomium 24:4 stond “haar niet terugnemen om hem tot vrouw te zijn, nu zij onrein geworden is.”

Er staat ook in dat als de vrouw eenmaal met een ander is samengegaan, ze haar ex-man niet kan hertrouwen.

Deuteronomium 24:2-4

en als zij dan uit zijn huis vertrekt, **weggaat en de vrouw van een andere man wordt**, en die laatste man ook een afkeer van haar krijgt, haar een echtscheidingsbrief schrijft, die in haar hand geeft en haar uit zijn huis wegstuurt, of als die laatste man, die haar voor zichzelf tot vrouw genomen heeft, sterft, **dan mag haar eerste man, die haar heeft weggestuurd, haar niet terugnemen om hem tot vrouw te zijn, nu zij onrein geworden is**; want dat is voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) een gruwel.

We weten dat Efraïm met een andere man is samengegaan.

Hosea 4:17

Efraïm is verknocht aan de afgoden; laat hem met rust!

En Hosea 8:9 ...

Hosea 8:9

want zij gingen naar Assyrië. Een wilde ezel houdt zich afgezonderd, **maar Efraïm zoekt hulp bij minnaars.**

Er wordt nauwelijks betwijfeld dat Efraïm zich daarvan bewust was. En na de ballingschap in Assyrië gingen ze blijkbaar op de oude voet verder ...

Jesaja 7:8

Want het hoofd van Syrië is Damascus, en het hoofd van Damascus is Rezin. En binnen vijfenzestig jaar zal Efraïm verpletterd worden en niet meer als volk bestaan.

Daarom kan God Efraïm dus niet terugbrengen. We zien elders echter dat Hij vastbesloten is om Efraïm terug te brengen...

Ezechiël 34:15

Ik zal Zelf Mijn schapen weiden en Ik zal ze Zelf doen neerliggen, spreekt de Heere HEERE (JHWH).

Micha 2:12

Ik zal u, Jakob, zeker verzamelen, geheel en al. Ik zal het overblijfsel van Israël zeker bijeenbrengen. Ik zal het samenbrengen als schapen van Bozra, als een kudde midden in zijn weide. Het zal er gonzen van de mensen.

Dit was een groot geheim voor alle profeten en rabbijnen. Ze vroegen zich af hoe Hij degene van wie Hij was gescheiden, en van wie Hij had verklaard dat ze zich had overgegeven aan prostitutie, kon hertrouwen.

God kan de rechtvaardige wetten die Zijn eigen rechtvaardigheid demonstreren niet overtreden. Het overtreden van Gods Wet is zonde, de Wet definieert zonde naar Gods eigen woorden!

God KAN NIET zondigen!

Hoe kan God dan hertrouwen met de verloren schapen van Israël zonder Zijn eigen wet te overtreden?

Je zult nu het GROTE GEHEIMENIS VAN HET EVANGELIE waarover Paulus schreef begrijpen. De manier waarop God dit zou gaan doen was voor Zijn volk lange tijd verborgen. En velen begrijpen vandaag de dag nog steeds niet wat Paulus hierover onderwijst.

Hoe kon God degene hertrouwen van wie Hij was gescheiden, als God zelf zegt dat het een zonde is om dat te doen?

Er was slechts één manier waarop Hij kon worden vrijgesproken van dat specifieke gebod uit de Wet...

De dood.

Paulus legt dit zelf uit als hij het geheimenis van het evangelie ontrafelt.

Romeinen 7:2

Want de gehuwde vrouw is door de wet gebonden aan de man zolang hij leeft. Als de man echter gestorven is, is zij ontslagen van de wet die haar aan de man bond.

Paulus gaat hier dieper op in door uit te leggen dat we in Christus sterven als we tot geloof komen, waardoor zowel wij, als God, van de vereisten van de wet in relatie tot scheiding en hertrouwen, zijn ontslagen.

Dus Christus kwam op aarde en stierf voor de verloren schapen om hen terug te brengen tot de kudde. Dat is echt het “allerbeste liefdesverhaal, dat NOOIT werd verteld”.

En net zoals veel Egyptenaren samen met de Hebreërs uittrokken uit Egypte tijdens de Exodus, dankzij het Paaslam, zo heeft Christus de deur geopend zodat iedereen die hem aanroept kan worden gered.

Hij kwam als het Woord om in onze plaats te sterven. De enige manier waarop het verbond ongedaan kon worden gemaakt was door de dood van een van beide partijen. Dat was Zijn doel. Om te sterven als de Zoon van God om dat wat verloren was te herstellen.

Lucas 19:10

Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren is.

Wat was verloren? Zijn volk.

Vandaar de woorden van Jezus, Zijn Hebreeuwse naam is Jesjoea, in Johannes 15.

Johannes 15:13

Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden.

Als je dus sterft in Hem, dan ben je dood voor de zonden van onze ongehoorzaamheid.

Als je in Hem leeft, kun je worden herenigd met Jahweh, maar als je niet in Hem bent, ben je nog steeds in je gescheiden status. In je zonden ben je ten dode opgeschreven en kun je niet worden verenigd met Jahweh.

Zelfs in Hosea 13 wordt hierover gesproken...

Hosea 13:1

Telkens wanneer Efraïm sprak, was er schrik, hij verhief zich in Israël; hij maakte zich echter schuldig aan de Baäl, en hij stierf.

Merk op dat Efraïm dood was verklaard door haar aanbidding van Baal. Geestelijk dood. Dood verklaard zelfs voordat hij was gescheiden.

Was dat dan niet genoeg om het verbond te annuleren? Nee. Deze geestelijke dood bracht hen niets dan dood en zelfs buiten het verbond met de Vader vanwege die zonden.

Op het gebied van hun rebellie werden ze niet langer gezien als Gods zoon...

Hosea 1:9

En Hij zei: Geef hem de naam Lo-Ammi, want u bent niet Mijn volk en Ík zal er voor u niet zijn.

Dus, in de ogen van God, waren ze dood omdat ze niet langer bij Hem hoorden.

En daarom staat er in de brieven van Paulus het volgende...

Colossenzen 2:13

En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven,

“Dood in je overtredingen” en “onbesneden van vlees” betekent, buiten het verbond. Besnijdenis staat hier symbool voor het verbond.

Efeziërs 2:1

... u die dood was door de overtredingen en de zonden,

Daarover gaat het verhaal van de verloren zoon...

Lucas 15:24

Want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is gevonden. En zij begonnen feest te vieren.

Vergeet niet dat Israël werd gezien als de eerstgeborene van God...

Exodus 4:22-23

Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE (JHWH): Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël. Daarom zeg Ik tegen u: Laat Mijn zoon gaan, zodat hij Mij kan dienen. Maar u hebt geweigerd hem te laten gaan, zie, Ik zal uw zoon, uw eerstgeborene, doden.

Israël werd de eerstgeborene van God genoemd. De zoon van God. Maar omdat ze allemaal rebelleerden werden ze niet langer gezien als de zoon van God. Jesjoea werd de Zoon van God genoemd omdat hij in alles gehoorzaam was.

Toen Hij aan het kruis stierf, werd het huwelijksverbond ongeldig omdat Hij stierf... als de ware zoon... Israël. Daarom is het nu mogelijk dat we weer één zijn met Jahweh.

Sommigen vragen zich af... “Hoe kan Jesjoea dan de Bruidegom zijn? Staat er niet in de Wet dat een man niet mag trouwen met de vrouw van zijn vader?”

Het vers dat daarbij vaak wordt aangehaald is deze...

Deuteronomium 22:30

Een man mag de vrouw van zijn vader niet tot vrouw nemen, en hij mag het kleed van zijn vader

niet openslaan.

We moeten begrijpen dat we hier met beeldspraak te maken hebben. Door de hele Schrift heen vinden we metaforen.

Het probleem waarvan wij geloven dat het voor sommigen van belang is, is dat - metaforisch gesproken- Jesjoea verschillende rollen moest vervullen. We kunnen proberen om de ene metaforische rol belangrijker te maken dan de andere. Terwijl Hij in werkelijkheid al deze rollen werkelijk vervult, waarbij de één niet persé belangrijker is dan de andere

Ik hoop dat je begrijpt wat ik bedoel. Metaforen zijn figuurlijk bedoeld.

Een voorbeeld; Hij wordt de Goede Herder genoemd. Maar tegelijkertijd is Hij het lam van God. Is Hij dan herder over zichzelf? Natuurlijk niet. Het zijn slechts metaforen.

Hij is ook onze Bruidegom, de Zoon van God, het Woord van God en zelfs de Hoeksteen (of sluitsteen) en nog veel meer.

Is de ene rol belangrijker dan de andere? Moet de ene metafoor worden benadrukt boven de andere? Wij denken van niet. Dus als de ene persoon zegt: "Hij is de Goede Herder." en een ander zegt: "Nee, Hij is de bruidegom." en weer een ander zegt: "Nee, Hij is de eerstgeboren Zoon.", dan beantwoorden we ze allemaal met "Ja".

In Psalm 91:4 staat dat Hij ons zal beschermen met zijn vlerken en vleugels.

Psalmen 91:4

Hij zal u beschutten met Zijn vlerken, onder Zijn vleugels zult u de toevlucht nemen, Zijn trouw is een schild en een pantser.

En Jesjoea zei in Mattheus...

Mattheus 23:37

Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild!

Wordt Hij hierdoor een grote kip? Natuurlijk niet! Het is een metafoor.

Hoewel Israël de zoon van God is, benoemt Jahweh soms vrouwelijke eigenschappen van Israël. En andere keren is het overduidelijk dat Hij naar Israël verwijst als naar een vrouw.

Bijvoorbeeld...

Jeremia 3:8

Maar Ik zag, toen Ik vanwege alles waarin het afvallige Israël overspel had gepleegd, haar weggestuurd had en haar een echtscheidingsbrief gegeven had, dat Juda, haar trouweloze **zuster**, niet bevreesd werd. Zij ging zelf ook hoererij bedrijven.

Bij het Hebreeuwse woord voor zuster is het overduidelijk dat zij wordt gezien als zuster, vrouwelijk dus.

Amos 5:2

Zij is gevallen, zij zal niet meer opstaan, de maagd Israël. Zij ligt verlaten op haar land, er is niemand die haar opricht.

Jeremia 3:20

Voorwaar, zoals een vrouw haar levensgezel ontrouw wordt, zo bent u Mij ontrouw geworden, huis van Israël, spreekt JHWH.

Dus als Israël, de zoon van God, op dergelijke manieren wordt besproken, dan kan Jesjoea, de Zoon van God, eenvoudig het offer voor de zonde in onwetendheid (Numeri 15:27-35) vervullen in de vorm van het vrouwelijke lam.

Het probleem is dat het plaatsen van de ene metafoor tegenover de andere tegendraads werkt. De kern is dat ze allemaal goed zijn, mits ze in de gegeven context worden gezien.

Als we spreken over beeldspraak, worden zowel de vader als de Zoon het Woord van God genoemd. De meesten begrijpen dit al. Het Woord van God is ons huwelijkscontract, en vermeldt wie wij dienen, namelijk Jahweh.

We moeten één worden met Jahweh door Zijn Woord te gehoorzamen, het huwelijkscontract. De metafoor van het huwelijk geeft in dit geval aan wat onze toewijding moet zijn aan het huwelijkscontract, het Woord van God.

Ons huwelijk met Jesjoea geeft metaforisch aan dat we terugkomen in het verbond met de Vader door onze toewijding aan het Woord van God. Uiteraard is Jesjoea het Woord van God.

Dit is GEEN letterlijk huwelijk en er ontstaan uiteraard problemen als je probeert om er wel een letterlijk huwelijk van te maken.

Bijvoorbeeld: Ik ben een man, de Vader is een man, Jesjoea is een man. We gaan uiteraard geen huwelijksverbond aan dat is verboden in de Torah. Als we het gebruik van een metafoor binnen de grenzen houden van de juiste toepassing, dan ontstaan er geen problemen. Maar zodra iemand die grenzen overschrijdt of de metaforen heel letterlijk gaat nemen, dan ontstaan er problemen. Dit komt niet door een probleem met de Schrift, maar door een slechte toepassing van de bedoeling van de metaforen.

En in dit geval zien we hoe Hij als de Zoon van God kwam voor degenen die verloren waren.

Mattheus 15:24

Hij antwoordde en zei: Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen van het huis van Israël.

De verlossing van het gescheiden Noordelijke Koninkrijk was het geheim dat door de profeten niet werd

begrepen.

Mattheus 13:17

Want voorwaar, Ik zeg u dat veel profeten en rechtvaardigen verlangd hebben te zien wat u ziet, en zij hebben het niet gezien; en te horen wat u hoort, en zij hebben het niet gehoord.

Het geheim werd in het Woord van God geopenbaard, Die kwam om te sterven en op te staan om ons daardoor terug te brengen tot Hem – en tot Zijn eeuwige Wet.

Romeinen 16:25-27

Hem nu Die in staat is u vast te doen staan, overeenkomstig mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, overeenkomstig de openbaring van **het geheimenis** dat door de tijden der eeuwen heen verzwegen was, maar dat nu geopenbaard is en door de profetische Schriften onder alle heidenen bekendgemaakt is, overeenkomstig het bevel van de eeuwige God, om hen tot geloofsgehoorzaamheid te brengen, aan Hem, de alleen wijze God, zij door Jezus Christus de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen.

En ...

Efeziërs 3:1-9

Om deze reden ben ik, Paulus, de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen bent, als u tenminste gehoord hebt van de uitdeling van de genade van God die aan mij gegeven is ten behoeve van u, dat Hij mij door openbaring dit **geheimenis** bekendgemaakt heeft (zoals ik eerder in het kort geschreven heb; waaraan u, als u dit leest, mijn inzicht kunt bemerken in **het geheimenis van Christus**), dat in andere tijden niet bekendgemaakt is aan de mensenkinderen, zoals het nu geopenbaard is aan Zijn heilige apostelen en profeten door de Geest, **namelijk dat de heidenen mede-erfgenamen zijn en tot hetzelfde lichaam behoren en mede-deelgenoten zijn van Zijn belofte in Christus, door het Evangelie**, waarvan ik een dienaar geworden ben, krachtens de gave van de genade van God, die mij gegeven is, naar de werking van Zijn kracht. Mij, de allerminste van alle heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen, en allen te verlichten, opdat zij mogen begrijpen wat de gemeenschap aan **het geheimenis** inhoudt, dat door de eeuwen heen verborgen is geweest in God, Die alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus,

En...

Efeziërs 6:19

Bid ook voor mij, opdat mij het woord gegeven wordt bij het openen van mijn mond, om met vrijmoedigheid **het geheimenis van het Evangelie** bekend te maken,

Colossenzen 1:25-27

Daarvan ben ik een dienaar geworden, overeenkomstig de beheerstaak van God, die mij met het oog op u gegeven is om het Woord van God te vervullen, namelijk **het geheimenis**, dat eeuwen en geslachten lang verborgen is geweest, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen. Aan hen heeft God willen bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit **geheimenis onder de heidenen**: Christus onder u, de hoop op de heerlijkheid.

Christus kwam om Zijn volk terug te brengen in de relatie die met Zijn verbond was gevestigd.

Mattheus 5:17

Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

Hij kwam om Zijn volk te verlossen zodat ze terug konden komen in het verbond met Hem, levend in gehoorzaamheid aan Zijn Wet. Christus kende de psalm waarin staat...

Psalm 103:17-18

Maar de goedertierenheid van de HEERE (JHWH) is van eeuwigheid en tot eeuwigheid over wie Hem vrezen. Zijn gerechtigheid is voor de kinderen van hun kinderen, voor wie Zijn verbond in acht nemen en aan Zijn bevelen denken om ze te doen.

En de profeet Jesaja schreef...

Jesaja 24:5

Want het land is ontheiligd door zijn inwoners: zij overtreden de wetten, zij veranderen elke verordening, zij verbreken het eeuwige verbond.

In de tijd waarin Christus op aarde was woonden de meeste Joden in de centrale landstreek Judea, maar er waren er ook die in andere landen woonden.

Johannes 7:35

De Joden dan zeiden tegen elkaar: Waar zal Hij naartoe gaan, dat wij Hem niet zullen vinden? Hij zal toch niet naar de Grieken in de verstrooiing gaan en de Grieken onderwijzen?

Dat zijn degenen die hun pelgrimstocht maakten ten tijde van de Hoge Feesten, zoals we dat ook lezen in Handelingen.

Handelingen 2:5

Nu woonden er Joden in Jeruzalem, godvrezende mannen uit alle volken die er onder de hemel zijn.

Dat zijn degenen tegen wie Petrus in hetzelfde hoofdstuk zegt...

Handelingen 2:39

Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen die veraf zijn, zovelen als de HEERE (JHWH), onze God, ertoe roepen zal.

Wie bedoelt Petrus met 'allen die veraf zijn'?

Ezechiël 11:15

Mensenkind, het zijn uw broeders, uw broeders, mannen met het recht van lossing voor u, en heel het huis van Israël in zijn geheel, tegen wie de inwoners van Jeruzalem gezegd hebben: Houd u ver van de HEERE (JHWH), ons is dit land als erfelijk bezit gegeven.

De focus van Christus lag op het terugbrengen van de verloren schapen van Israël. Ten tijde van de bediening van Christus was de assimilatie van het Noordelijke Koninkrijk in de landen rondom nog steeds gaande en nog niet voltooid.

Niet alle mensen van het Noordelijke Koninkrijk hadden hun identiteit verloren. In feite waren er nog steeds personen van wie de identiteit werd herkend en erkend. Een voorbeeld daarvan is Anna, de profetes.

Lucas 2:36

Ook Anna was er, een profetes, een dochter van Fanuel, uit de stam van Aser. Zij was op hoge leeftijd gekomen en had na haar meisjesjaren zeven jaar met haar man geleefd.

We weten dat zij degenen waren die in de omliggende gebieden woonden, en dat de focus van Christus op hen lag.

Kijk maar eens...

Mattheus 10:5-6

Deze twaalf zond Jezus uit en Hij gebood hun: U zult u niet op weg begeven naar de heidenen en u zult geen enkele stad van de Samaritanen binnengaan, maar ga liever naar de verloren schapen van het huis van Israël.

We zien meerdere keren in het Nieuwe Testament dat er wordt gesproken over schapen die over de volken zijn verstrooid. Overdenk het volgende...

1 Petrus 1:1

Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen in de verstrooiing in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië,

En later zegt Petrus...

1 Petrus 1:22-25

Nu u dan uw zielen gereinigd hebt in de gehoorzaamheid aan de waarheid, door de Geest, tot ongeveinsde broederliefde, heb elkaar dan vurig lief uit een rein hart, u, die opnieuw geboren bent, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God. Want alle vlees is als gras en al de heerlijkheid van de mens is als een bloem in het gras. Het gras is verdord en zijn bloem is afgevallen. Maar het Woord van de HEERE (JHWH) blijft tot in eeuwigheid. En dit is het Woord dat onder u verkondigd is.

Hij bevestigt in de volgende verzen vervolgens tegen wie hij spreekt ...

1 Petrus 2:9

Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Exodus 19:6

U dan, u zult voor Mij een Koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten moet spreken.

1 Petrus 2:10

U, die voorheen geen volk was, maar nu Gods volk bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent.

Petrus gebruikt hier dezelfde woorden die we in de Schrift vinden ten aanzien van de verloren schapen van Israël.

Jesaja 7:8

Want het hoofd van Syrië is Damascus, en het hoofd van Damascus is Rezin. En binnen vijfenzestig jaar zal Efraïm verpletterd worden en niet meer als volk bestaan.

Hosea 1:9

En Hij zei: Geef hem de naam Lo-Ammi, want u bent niet Mijn volk en Ík zal er voor u niet zijn.

Zelfs Jakobus zegt...

Jakobus 1:1

Jacobus, een dienstknecht van God en van de HEERE (JHWH) Jezus Christus, aan de twaalf stammen die in de verstrooiing zijn: wees verheugd!

We weten welke woorden over Efraïm werden uitgesproken, we lezen het nog eens...

Genesis 48:19

... maar toch zal zijn jongste broer meer aanzien krijgen dan hij, en zijn nageslacht zal tot een grote menigte van volken worden.

Zoals we al eerder noemden zei Israël (Jakob) dat Efraïm tot een volheid van volken zou worden. Niet dat hij onder hen zou worden verspreid. Hoewel ze werkelijk over hen werden verstrooid, was de verwezenlijking van de profetie dat Efraïm tot een volheid van volken zou worden (niet slecht verstrooid).

Weet je nog dat het Hebreeuws voor "volheid van volken" "melo ha' gojim" is? Dat betekent "volheid van volken".

Als er in het Grieks wordt gesproken over "volken" dan worden er "heidenen" bedoeld. Het woord "heiden" betekent eenvoudigweg "van de volken".

Hoewel sommigen zich nog steeds herinnerden wie ze waren en waar ze vandaan waren gekomen binnen het Noordelijke Koninkrijk, waren er velen die al waren opgegaan in de volken. En om hen te bereiken die al waren opgegaan in de volken, gaf God aan Paulus de bediening om de Heidenen terug te herstellen in hun positie....

1 Timotheüs 2:7

Daartoe ben ik aangesteld als prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), als een leraar van de heidenen in geloof en waarheid.

2 Corinthiërs 5:18-20

En dit alles is uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening van de verzoening gegeven heeft. God was het namelijk Die in Christus de wereld met Zichzelf verzoende, en aan hen hun overtredingen niet toerekende; en Hij heeft het woord van de verzoening in ons gelegd. Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God Zelf door ons smeekt. Namens Christus smeken wij: laat u met God verzoenen.

EN

Romeinen 5:8-11

God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn. Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, hoeveel te meer zullen wij behouden worden door Zijn leven, omdat wij verzoend zijn. En dit niet alleen, maar wij roemen ook in God, door onze HEERE (JHWH) Jezus Christus, door Wie wij nu de verzoening ontvangen hebben.

Colossenzen 1:20

en dat Hij door Hem alle dingen met Zichzelf verzoenen zou, door vrede te maken door het bloed van Zijn kruis, ja door Hem, zowel de dingen die op de aarde zijn als de dingen die in de hemelen zijn.

Het was in deze bediening van herstel dat Paulus het Noordelijke Koninkrijk moest terugbrengen tot de eenheid met het Zuidelijke Koninkrijk. Dat was geen gemakkelijke taak omdat de Joden een enorme kloof hadden geschapen door de vele wetten die ze hadden toegevoegd. Deze wetten werden later bekend als de Talmoed.

Naast deze wetten hadden de Joden een fysieke barrière (in de vorm van een muur) gecreëerd in de voorhof van de tempel. Het was heidense proselieten (bekeerlingen) niet toegestaan om voorbij deze muur te komen.

Als Paulus in de brief aan Efeze doelt op de hereniging van de twee koninkrijken, verwijst hij naar deze muur als een metafoor voor de wetten van de Joden...

Efeziërs 2:11-16

Bedenk daarom dat u die voorheen heidenen was in het vlees en die onbesnedenen genoemd werd door hen die genoemd worden besnijdenis in het vlees, die met de hand gebeurt, dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld. Maar nu, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen. Want Hij is onze vrede, Die beiden één gemaakt heeft. En door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken, heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees tenietgedaan, namelijk

de wet van de geboden, die uit bepalingen bestond, opdat Hij die twee in Zichzelf tot één nieuwe mens zou scheppen en zo vrede zou maken, en opdat Hij die beiden in één lichaam met God zou verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.

Hun vijandschap? Welke vijandschap? En waar kwam die vandaan?

Leviticus 26:21

Als u dan tegen Mij blijft ingaan en niet naar Mij wilt luisteren, dan zal Ik u overeenkomstig uw zonden zeven keer harder slaan.

Christus deed hun vijandschap en rebellie tegen de Vader en tegen elkaar weg, door middel van het kruis, waardoor hij hen in staat stelde om weer één te worden.

Dat is dezelfde wet die Paulus bedoeld in de brief aan Kolosse ...

Kolossenzen 2:15

Hij heeft de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriomfeerd.

En we zagen al eerder dat het volgende in Gods Wet staat...

Deuteronomium 12:32

Dit alles wat ik u gebied, moet u nauwlettend in acht nemen. U mag er niets aan toevoegen en er ook niets van afdoen.

Het Zuidelijke Koninkrijk had dingen toegevoegd en het Noordelijke Koninkrijk had dingen weggedaan. Allebei kwamen ze daarmee in opstand tegen Gods Wet.

Daarom zei Jesaja het volgende tegen het Zuidelijke Koninkrijk...

Jesaja 53:6

Wij dwaalden **allen** als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de **HEERE** (JHWH) heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen.

Vandaag de dag zien we hetzelfde gebeuren als in de tijd van de bediening van Paulus; De Joden voegen dingen toe aan de Wet en de heidenen doen dingen van de Wet weg, beide groepen overtreden Deuteronomium 4:2, ieder op zijn eigen manier.

Deuteronomium 4:2

U mag aan het woord dat ik u gebied, **niets toevoegen** en er ook **niets van afdoen**, opdat u de geboden van de **HEERE** (JHWH), uw God, die ik u gebied, in acht neemt.

En we zien vandaag de dag een aantal twistpunten terugkomen waar ook Paulus in zijn bediening tegenaan liep.

Want er zijn nog steeds mensen die vijandig staan tegenover Gods Wet, net zoals in Paulus' dagen.

Romeinen 8:6-8

Want het bedenken van het vlees is de dood, maar het bedenken van de Geest is leven en vrede. Immers, het denken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet. En zij die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen.

En

Romeinen 9:30-32

Wat zullen wij dan zeggen? Dit: dat de heidenen, die geen gerechtigheid hebben nagejaagd, gerechtigheid verkregen hebben, gerechtigheid echter die uit het geloof is. Maar Israël, dat de wet van de gerechtigheid najaagde, is aan de wet van de gerechtigheid niet toegekomen. Waarom niet? Omdat zij die niet uit geloof zochten, maar als uit werken van de wet. Want zij hebben zich gestoten aan de steen des aanstoots,

En opnieuw in Romeinen 11 waar staat...

Romeinen 11:25-27

Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob. En dit is het verbond van Mij met hen, wanneer Ik hun zonden zal wegnemen.

In dit gedeelte staan twee sleutelteksten. Ten eerste "de volheid van de heidenen ". Dit is een directe verwijzing naar de profetie die in Genesis werd uitgesproken over Efraïm.

Genesis 48:19

Maar zijn vader weigerde het en zei: Ik weet het, mijn zoon, ik weet het. Ook hij zal tot een volk worden, ook hij zal aanzien krijgen; maar toch zal zijn jongste broer meer aanzien krijgen dan hij, en zijn nageslacht zal tot een grote menigte van volken worden.

De "melo ha' gojim"; de volheid van de volken... de volheid van de heidenen.

En ten tweede, "HEEL Israël zal zalig worden". Zowel het Zuidelijke als het Noordelijke Koninkrijk. De Joden en de heidenen zullen bij elkaar komen.

Romeinen 11:26

En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat....

Romeinen 11 gaat over twee olijfbomen, de gecultiveerde en de wilde, die de twee koninkrijken voorstellen. De nadruk ligt erop dat het Koninkrijk - of de olijfbom- die gebroken was, weer wordt hersteld. Want er staat geschreven...

Jeremia 11:16

Een bladerrijke olijfboom, met welgevormde vruchten, had de HEERE (JHWH) u als naam gegeven. Maar nu heeft Hij onder het geluid van een groot gedruis een vuur onder hem aangestoken, zodat zijn takken gebroken zijn.

Maar we zien nu wat er in Ezechiël werd voorgezegd...

Ezechiël 37:15-24

Het woord van de HEERE (JHWH) kwam tot mij: En u, mensenkind, neem een stuk hout voor uzelf en schrijf daarop: Voor Juda, en voor de Israëlieten, zijn metgezellen. Neem dan een ander stuk hout en schrijf daarop: Voor Jozef, het stuk hout van Efraïm, en van heel het huis van Israël, zijn metgezellen. Breng ze dan bij elkaar, het ene bij het andere, tot één stuk hout, zodat ze in uw hand één worden. Als dan uw volksgenoten tegen u zeggen: Wilt u ons niet vertellen wat deze dingen voor u betekenen? Spreek dan tot hen: Zo zegt de HEERE (JHWH) HEERE (JHWH): Zie, Ik zal het stuk hout van Jozef nemen, dat zich in de hand van Efraïm bevindt, en van de stammen van Israël, zijn metgezellen, en Ik zal het bij het stuk hout van Juda voegen, en Ik zal ze tot één stuk hout maken. Ze zullen in Mijn hand één worden. Die stukken hout, die u beschreven hebt, moeten voor hun ogen in uw hand zijn. En spreek tot hen: Zo zegt de HEERE (JHWH) HEERE (JHWH): Zie, Ik ga de Israëlieten nemen uit de heidenvolken waarheen zij gegaan zijn. Ik zal hen van rondom bijeenbrengen en hen naar hun land brengen. Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen van Israël. Zij zullen allen één Koning als koning hebben. Zij zullen niet langer als twee volken zijn, en niet langer nog in twee Koninkrijken verdeeld zijn. Dan zullen zij zich niet meer verontreinigen met hun stinkgoden en met hun afschuwelijke afgoden en met al hun overtredingen. Ik zal hen verlossen in al hun woongebieden, waar zij gezondigd hebben, en Ik zal hen reinigen. Dan zullen zij een volk voor Mij zijn en Ik zal een God voor hen zijn. En Mijn Knecht David zal Koning over hen zijn. Voor hen allen zal er één Herder zijn. Zij zullen in Mijn bepalingen wandelen en Mijn verordeningen in acht nemen en die houden.

De belangrijkste taak van Christus was om Zijn Koninkrijk weer één te maken. Eén in het geloof van Abraham, gehoorzaamheid.

Christus hield zich niet bezig met iemands fysieke afkomst en wat dat wel niet zou betekenen. Hij verlangde gehoorzaamheid.

Kijk maar eens...

Johannes 8:39

Zij antwoordden en zeiden tegen Hem: Abraham is onze vader. Jezus zei tegen hen: Als u Abrahams kinderen was, zou u de werken van Abraham doen.

Dit is BELANGRIJK. Christus zegt dat IEDEREEN die doet wat Abraham deed tot de kinderen van Abraham wordt gerekend. Maar wat deed Abraham dan?

Genesis 26:4-5

Ik zal uw nageslacht zo talrijk maken als de sterren aan de hemel en uw nageslacht al deze landen geven. In uw nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat

Abraham Mijn stem gehoorzaamd heeft en Mijn voorschriften, Mijn geboden, Mijn verordeningen en Mijn wetten in acht genomen heeft.

Volgens de woorden van Christus zijn zij die Gods geboden gehoorzamen degenen die Abraham werkelijk hun vader kunnen noemen.

Denk eens aan wat Hij later tegen de Joden zei ... de fysieke afstammelingen van Abraham...

Johannes 10:24-27

De Joden dan omringden Hem en zeiden tegen Hem: Hoelang houdt U ons in het onzekere? Als U de Christus bent, zeg het ons vrijuit. Jezus antwoordde hun: Ik heb het u gezegd en u gelooft het niet. De werken die Ik doe in de Naam van Mijn Vader, die getuigen van Mij. Maar u gelooft niet, want u bent niet van Mijn schapen, zoals Ik u gezegd heb. Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij.

Zelfs degenen die de werkelijke nakomelingen zijn van Abraham worden niet gerekend tot kinderen van Abraham als ze Gods geboden niet gehoorzamen. Nogmaals, de belangrijkste taak van Christus was om Zijn Koninkrijk weer één te maken. Eén in het geloof van Abraham. Niet alleen een eenheid, maar één in gehoorzaamheid aan de Vader.

Het maakt werkelijk niet uit tot welke stam je behoort... en of je een Hebreeuwse erfenis hebt.

Dat is de reden dat Paulus het volgende zei: ...

1Timotheus 1:4

...zich ook niet bezig te houden met verzinsels en eindeloze geslachtsregisters, die meer twistgesprekken opleveren dan door God gewerkte opbouw in het geloof.

Het geloof dat de gehoorzaamheid van Abraham voortbrengt...

Jakobus 2:21-24

Is Abraham, onze vader, niet uit de werken gerechtvaardigd, toen hij Izak, zijn zoon, op het altaar offerde? Ziet u wel dat het geloof samenwerkte met zijn werken en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden? En de Schrift is vervuld die zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd. U ziet dus nu dat een mens uit werken gerechtvaardigd wordt en niet alleen uit geloof.

Iemand afkomst was geen garantie voor zijn redding. Want zelfs toen ze uittrokken uit Egypte waren er buitenlanders die met Israël meetrokken:

Exodus 12:38

Ook trok een grote groep van mensen van allerlei herkomst met hen mee, en kleinvee en runderen, zeer veel vee.

Numeri 11:4

Het samenraapsel van vreemdelingen dat in hun midden verkeerde, werd met gulzigheid bevangen; daarom jammerden ook de Israëlieten opnieuw en zeiden: Wie zal ons vlees te eten

geven?

Deze gemengde menigte wordt door God Zelf gedefinieerd als kinderen van Israël.

En, voor allen geldt dezelfde Wet van God.

Numeri 15:15-16

U, gemeente, voor u en voor de vreemdeling die bij u verblijft, geldt één verordening, een eeuwige verordening, al uw generaties door: net zoals u, zo moet ook de vreemdeling voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) zijn. Eén wet en één bepaling geldt voor u en voor de vreemdeling die bij u verblijft.

Denk ook aan Ruth, ze was een Moabitische, maar doordat ze tot geloof kwam, ging ze de God van Israël als háár God beschouwen, en werden Zijn wegen haar wegen.

Waar het om gaat, ook vandaag de dag, is dat we wandelen in het geloof van Abraham.

Het geloof waaruit de gehoorzaamheid van Abraham voortkomt.

Gehoorzaamheid aan Gods Wet.

Paulus zag velen daarover struikelen. De vraag is dan, "Waarom struikelden ze daarover?"

Volgens Paulus hierom...

2 Corinthiërs 3:13-16

En doen wij niet zoals Mozes, die een bedekking op zijn gezicht legde, opdat de Israëlieten hun ogen niet gericht zouden houden op het einddoel van wat tenietgedaan wordt. Maar hun gedachten werden verhard, want tot op heden blijft diezelfde bedekking bij het lezen van het Oude Testament, zonder te worden weggenomen. Die bedekking wordt tenietgedaan in Christus. Ja, tot op heden ligt er, wanneer Mozes gelezen wordt, een bedekking op hun hart. Maar wanneer het zich tot de HEERE (JHWH) bekeert, wordt de bedekking weggenomen.

Ze struikelden vanwege de bedekking. Welke bedekking wordt bedoeld? Dezelfde bedekking waarmee het gezicht van Mozes werd bedekt? Zorgde die bedekking ervoor dat ze de Wet die Mozes hen toen gaf niet konden begrijpen?

Natuurlijk niet. Toen de Wet werd gegeven straalde zijn gezicht!

Exodus 34:29-35

En het gebeurde, toen Mozes van de berg Sinaï afdaalde – de twee tafelen van de getuigenis waren in Mozes' hand, toen hij van de berg afdaalde – dat Mozes niet wist dat de huid van zijn gezicht glansde, omdat de HEERE (JHWH) met hem gesproken had. Aäron en al de Israëlieten keken Mozes aan, en zie, de huid van zijn gezicht glansde. Daarom waren zij bevreesd om dichter bij hem te komen. Mozes riep hen echter bij zich. Aäron en al de leiders van de gemeenschap keerden naar hem terug, en Mozes sprak tot hen. Daarna kwamen al de Israëlieten naar voren en hij gebod hun alles wat de HEERE (JHWH) met hem besproken had op de berg Sinaï. Nadat Mozes geëindigd had met hen te spreken, legde hij een doek over zijn gezicht. Maar

telkens wanneer Mozes voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) kwam om met Hem te spreken, deed hij de doek af, totdat hij weer naar buiten ging. En wanneer hij naar buiten gegaan was, sprak hij tot de Israëlieten wat hem geboden was. En als de Israëlieten aan het gezicht van Mozes zagen dat de huid van het gezicht van Mozes glansde, dan deed Mozes de doek weer over zijn gezicht, totdat hij naar binnen ging om met Hem te spreken.

En we weten dat er een korte periode daarna is geweest dat ze gehoorzaamden.

In vers 14 staat dat hun gedachten werden VERHARD.

2 Corinthiërs 3:14-15

Maar hun **gedachten werden verhard**, want tot op heden blijft diezelfde bedekking bij het lezen van het Oude Testament, zonder te worden weggenomen. Die bedekking wordt tenietgedaan in Christus. Ja, tot op heden ligt er, wanneer Mozes gelezen wordt, een bedekking op hun hart.

Het was niet de bedekking van Mozes waardoor hun gedachten werden verhard of waardoor ze een bedekking op hun hart kregen zoals vers 15 zegt. Paulus laat hier zien dat toen de Wet werd gelezen, dezelfde bedekking over hun harten kwam die in eerste instantie was gekomen in 721 v.Chr.

Klaagliederen 3:65

Geeft U hun een deksel op het hart; laat Uw vloek over hen zijn!

Paulus, die de Wet en de Profeten kende, spreekt hier over de bedekking die hier in Klaagliederen door Jeremia wordt genoemd en over de vloek van de wet... de vloek van zonde en dood. Alleen in Christus worden deze bedekking en vloek weggenomen.

Dus, alleen in Christus kan het Koninkrijk herenigd worden.

De hereniging van Israël was en is nog steeds een belangrijke kwestie. Het feit dat Israël verdeeld was zou ons iets moeten leren. Vergeet niet wat Jesjoea zei...

Lucas 11:17

... Ieder koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest; en een huis dat tegen zichzelf verdeeld is, valt.

Daarom vroegen de discipelen het volgende aan Christus...

Handelingen 1:6-7

Zij dan die samengekomen waren, vroegen Hem: HEERE (JHWH), zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen? En Hij zei tegen hen: Het komt u niet toe de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft,

De discipelen waren onder de indruk van het feit dat Christus et Koninkrijk van Israël zou herstellen, zodat het weer zo zou zijn als voor de verdeling. Maar de profetie van Hosea moest nog worden vervuld...

Hosea 6:1-2

Kom, laten wij terugkeren naar de HEERE (JHWH), want Hij heeft verscheurd, maar Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, maar Hij zal ons verbinden. Na twee dagen zal Hij ons levend maken, op de derde dag zal Hij ons doen opstaan. Dan zullen wij voor Zijn aangezicht leven.

Hoewel we weten dat Christus een begin maakte met de hereniging, zou het herstel pas ten volle in vervulling gaan nadat de derde dag van de straf zou zijn gekomen.

Kunnen wij weten op welk punt van het grote tijdschema wij ons bevinden? Wij denken van wel...

Nogmaals, het werk van de Messias zorgde voor een begin van het herstel, maar het is op de derde dag dat Hij het herstel zal afmaken.

Want in Hosea staat...

Hosea 6:2

Na twee dagen zal Hij ons levend maken, op de derde dag zal Hij ons doen opstaan. Dan zullen wij voor Zijn aangezicht leven.

De zin "dan zullen we voor Zijn aangezicht leven" wijst eigenlijk vooruit naar de tijd van het millennium. DEZE opwekking moet vandaag de dag worden gepredikt. Dat Hij Zijn volk terugleidt naar Zijn wegen, terug naar Zijn verordeningen, terug naar Zijn Wet.

Dat brengt ons weer naar het Schriftgedeelte waarvan we beloofd hadden erop terug te zullen komen.

Deuteronomium 30:1-5

Het zal gebeuren, wanneer al deze dingen, de zegen en de vervloeking die ik u voorgehouden heb, over u komen, dat u het weer ter harte zult nemen onder alle volken waarheen de HEERE (JHWH), uw God, u verdreven heeft. En u zult zich bekeren tot de HEERE (JHWH), uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn, u en uw kinderen, met heel uw hart en met heel uw ziel, overeenkomstig alles wat ik u heden gebied. Dan zal de HEERE (JHWH), uw God, een omkeer brengen in uw gevangenschap en Zich over u ontfermen. Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken waarheen de HEERE (JHWH), uw God, u verspreid had. Al bevonden uw verdrevenen zich aan het einde van de hemel, toch zal de HEERE (JHWH), uw God, u vandaar bijeenbrengen en u vandaar weghalen. En de HEERE (JHWH), uw God, zal u naar het land brengen dat uw vaders in bezit hadden, en u zult het weer in bezit nemen; en Hij zal u goeddoen en u talrijker maken dan uw vaders.

Dit gaat niet over de Exodus uit Egypte. Dit werd 40 jaren na Egypte gezegd tegen de tweede generatie van degenen die waren uitgetrokken. Deze profetie over een andere exodus moet dus nog plaatsvinden! De tijd komt dat de Vader HEEL Israël, zowel het Zuidelijke ALS het Noordelijke Koninkrijk, zal terugbrengen, naar het land.

Zoals Micha al zei...

Micha 2:12

Ik zal u, Jakob, zeker verzamelen, geheel en al. Ik zal het overblijfsel van Israël zeker bijeenbrengen. Ik zal het samenbrengen als schapen van Bozra, als een kudde midden in zijn weide. Het zal er gonzen van de mensen.

(En ook **Ezechiël 20:34, 41**)

Ik zal u uit de volken leiden en u bijeenbrengen uit de landen waaronder u verspreid bent, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid.... Ik zal behagen in u scheppen vanwege de aangename geur, wanneer Ik u uit de volken leid en Ik u bijeenbreng uit de landen waaronder u verspreid bent. Ik zal voor de ogen van de heidenvolken door u geheiligd worden.

(En **Jeremia 23:7-8**)

Daarom zie, er komen dagen, spreekt de HEERE (JHWH), dat men niet meer zal zeggen: Zo waar de HEERE (JHWH) leeft, Die de Israëlieten geleid heeft uit het land Egypte, maar: Zo waar de HEERE (JHWH) leeft, Die het nageslacht van het huis van Israël geleid heeft en Die het gebracht heeft uit het land in het noorden en uit al de landen waarheen Ik hen verdreven had: zij zullen wonen in hun eigen land.

Voor de mogelijke timing van de volgende exodus, die ons naar het hoogtepunt van het herstel en de vereniging van Israël brengen, willen we je verwijzen naar onze studie: "[Profetie van de Schepping](#)".

Samenvattend, toen we aan het begin van deze studie verwezen naar het toegevoegde verbond dat in Deuteronomium werd gegeven, lieten we een klein stukje achterwege dat we nu graag willen delen...

Deuteronomium 4:25-30

Als u kinderen en kleinkinderen verwekt zult hebben en in het land oud geworden zult zijn en verderfelijk zult handelen, als u een beeld zult maken, de afbeelding van enig ding, en doen wat slecht is in de ogen van de HEERE (JHWH), uw God, om Hem tot toorn te verwekken, dan roep ik heden de hemel en de aarde tot getuige tegen u, dat u zeker al snel zult verdwijnen uit het land waarvoor u de Jordaan oversteekt om het in bezit te nemen. U zult uw dagen daarin niet verlengen, maar zeker weggevaagd worden. De HEERE (JHWH) zal u dan overal verspreiden onder de volken. U zult met slechts weinig mensen overblijven onder de heidenen naar wie de HEERE (JHWH) u voeren zal. Daar zult u goden dienen die het maaksel van mensenhanden zijn, hout en steen, en die niet zien, niet horen, niet eten en niet ruiken kunnen. Dan zult u daar de HEERE (JHWH), uw God, zoeken en u zult Hem vinden, als u Hem met heel uw hart en met heel uw ziel zoekt. Wanneer u in benauwdheid zult zijn en al deze dingen u getroffen hebben, in later tijd, dan zult u terugkeren naar de HEERE (JHWH), uw God, en Zijn stem gehoorzamen.

We bevinden ons daadwerkelijk in de laatste dagen waarin Zijn volk in gehoorzaamheid terugkeert naar Hem.

De dag komt waarop ALLE 12 stammen, EN degenen die zich bij hen hebben aangesloten, herenigd zullen worden tot één Koninkrijk, voorbereid en gereed voor het bruiloftsmaal van het Lam...

Zoals we ook in het begin van deze studie al zeiden, is de scheuring van Israël van fundamenteel belang. Als je dit gaat begrijpen, zal de Bijbel zichzelf gaan uitleggen en zal je begrip van de Schriften dieper gaan dan je je ooit voor mogelijk had gehouden.

We hopen dat je van deze studie hebt genoten. Vergeet niet om alles te blijven onderzoeken. Sjalom.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)